

VOORUITBLIK DAGTRAJECT NACHT VAN OLAT – 2 november 2024

Sinds enkele jaren is het dagtraject van de Nacht van OLAT opengesteld voor wandelaars die graag een flinke wandeltocht maken.

Op 2 november, de tijd waarin de herfst op z'n mooist is, kun je heerlijk 25 of 35 km gaan lopen. Een fraai traject door het Dal van de Beerze, Logtse Velden, Kampina en Oisterwijkse bossen en vennen.

Een heerlijk vooruitzicht! Pak je wandelschoenen en kom!

Praktische informatie, zoals de noodzaak van voorinschrijving, vind je elders in het OLATNieuws en/of op de website. In dit artikel lees je wat je onderweg tegenkomt.

De start is vanuit Komaan aan de rand van Spoorдонk. Al spoedig zien we de mooie Spoorдонkse Watermolen met de duidelijk zichtbare reclame voor het verdwenen merk Wyers Oude Jenever.

Het huidige molengebouw dateert van 1868. Maar uit oude documenten wordt duidelijk dat al vóór 1320 op deze plaats een watermolen moet hebben gestaan.

Foto: Ton Vissers

We gaan de brug over en komen dan op het fraaie pad langs de Beerze. Eerst lopen we aan de linkerkant van het riviertje; na een bruggetje aan de rechterkant.

Niet veel later komen we bij de eerste rustpost. En we zullen vandaag merken dat de verzorging meer dan TOP is!

Deze eerste rustpost staat aan de Logtsebaan, aan de rand van het fraaie moerasgebied van de Beerze. Het is wel zeker dat we hier veel watervogels en ganzen zullen zien.

Na een lekker bekertje koffie of iets anders, vervolgen we de route over het prachtige dijkje. Het vormt een mooi groen wandellint naar de Kampina en de Oisterwijkse bossen en vennen.

Bij de OLAT Wandeldagen troffen we hier bermten vol zomerbloemen. Nu is het volop herfst en kunnen we genieten van de prachtige bladverkleuring. Als de zon schijnt, dan lichten de kleuren extra op. Vooral het blad van de zomereik lijkt wel goud in het gefilterde licht van de laagstaande herfstzon!

We vervolgen de route en komen bij het bruggetje over de Beerze. Een prachtig punt! Kijk je naar links, dan zie je de Beerze door een moerasachtig gebied stromen, kijk je naar rechts dan verdwijnt de stroom in de bossen!

Een stukje verder komen we bij een gedenkwaardige plaats. Hier zien we de restanten van Hoeve Balsvoort. Ooit stonden hier drie grote hoeses met bijgebouwen. De laatste boerderij werd bewoond tot 1984 en is in 1986 afgebroken. In de naam *Balsvoort* herkennen we het woord *voorde*, wat doorwaadbare plaats betekent. Ook hier was dit het geval. Deze plek was tevens het grenspunt tussen Boxtel, Oisterwijk en Oirschot.

Dan nadert de Kampina en lopen we aan de rand van een open heidelandschap. De grassen kleuren mooi geel en steken af tegen de bruine uitgebloeide heide. Her en der staat een mooie eik. Wat een plaatje! De Kampina en de Oisterwijkse bossen en vennen gaan hier naadloos in elkaar over. Zo ongeveer tussen beide natuurgebieden in ligt het Belversven, Dit bijzonder fraai gelegen ven is één van de soortenrijkste vennen van Nederland. Dit mede als gevolg van de 'grote schoonmaak' in 2006, toen het ven uitgebaggerd werd, het bos op de oever gekapt werd en het wilgenstruweel verwijderd werd. Over dit 8 ha grote mooie ven is trouwens een jeugdboek geschreven met de titel: *Pasja en het Belversven*. Mocht je even een rustmoment willen, dan staat hier een bankje met een prachtig uitzicht.

Na het ven buigen we af en gaan we de bossen in. Mooie wandelkilometers volgen. Als er nog geen nachtvorst is geweest, kunnen we volop genieten van paddenstoelen in alle kleuren en maten.

Foto: Myriam van den Berg

We lopen een stukje langs de oever van de Rosep. Dit riviertje begint als een gekanaliseerde beek bij Haghorst en mondt ten zuiden van Haaren uit in de Esschestroom.

En net op het moment waarop je denkt "Hè, een pauzemoment zou welkom zijn..." is daar de caférust. Deze is bij het midden in de bossen gelegen *Net iets Anders*.

Na de pauze is de splitsing, de 35 km (110 km) maakt hier een extra lus en gaat genieten van het vennengebied. Het Staalbergven, Van Esschenven en het Klein Aderven zijn slechts enkele voorbeelden van de pareltjes die de lopers tegenkomen.

Foto: Ton Vissers

Op enig moment treffen ze langs het pad een bank met de volgende opdruk: Dit is TOPPIE
En dat zegt alles!!

Al snel komen we bij het punt dat ook TOPPIE is: de wagenrust! Lekker even een pauzemoment en de benen strekken. Dan weer op pad.

Opnieuw een fraaie afwisseling van bossen, vennen, smalle en bredere bospaden. De routebouwers van vandaag, Ton Vissers en Martien Habraken, hebben weer mooie paden weten te vinden.

Na een uurtje lopen, komen we opnieuw bij *Net iets Anders*.

Omdat de mensen die 25 km (80 km) lopen, hier ook de caférust hebben, is dit het punt waarop alle wandelaars weer samen zijn.

Na de pauze stappen we weer aan. Ook hier passeren we een bank met een leuke tekst. Ditmaal:

Kom zitten kijk luister voel en geniet.

Net als bij de eerdere bank geeft deze tekst weer wat we vandaag ervaren. We genieten van al het moois dat we zien.

Het "kom zitten" past dan wel niet zo bij de OLAT-wandelaar, maar "kijk, luister, voel en geniet" is iets wat je vandaag vooral moet doen!!

Zeker in de prachtige Oisterwijkse bossen en vennen. Wat zijn we natuurbeschermers zoals Pieter van Tienhoven dankbaar voor zijn inspanningen om dit gebied te behouden!

Immers, rond 1912 waren er plannen om het gebied te verkavelen en te gaan bebouwen met luxe villa's. Mede door zijn toedoen is het in 1913 aangekocht door de Vereniging Natuurmonumenten en werd het beschermd en beheerd. Tot 1932 werden aankopen gedaan, waardoor het gebied nu bijna 400 ha omvat.

We komen langs de kapel Maria in de bossen. Deze mooie witte kapel dateert uit 1980 en is voor veel mensen een punt om even van de fiets te stappen of te stoppen tijdens een wandeling en een kaarsje te branden.

Ook passeren we een gedenkpaal, die geplaatst is in het kader van 70 jaar bevrijding. De paden hier zijn verhard met het puin van het bombardement van Rotterdam. Vandaar de tekst op de paal "Als stenen kunnen spreken....."

Bij het NIVON-huis Morgenrood staat de 3^e wagenrust. Ook hier weer treffen we OLAT-vrijwilligers die ons welkom heten met een lekker bekertje koffie of soep.

Wat een organisatie rondom dit evenement!! Hoeveel mensen zijn er wel niet in touw?! Hulde voor jullie allen!

En het blijft hier niet bij, want onderweg komen we nog een wagenrust tegen, waar weer lekkere dingen aangeboden worden. We worden vandaag echt verwend!

Inmiddels hebben we de bossen achter ons gelaten en lopen we in een gebied met afwisselend landbouw en bosschages. De mais is van het land. Daardoor zien we de horizon weer en kunnen we regelmatig genieten van het weidse landschap.

Na deze laatste wagenrust breekt het laatste uur wandelen aan. De wandelaars die laat gestart zijn, volgen hier de asfaltweg. Dit is omdat iedereen voor zonsondergang uit de natuurgebieden moet zijn én voor de veiligheid.

De lopers die vroeg gestart zijn, hebben nog voldoende daglicht en lopen enkele prachtige kilometers door de natuur, komen door klaphekjes en belanden uiteindelijk op het mooie pad direct langs de Beerze. Bij de watermolen gaan we de brug weer over en lopen dan het laatste stukje terug naar de finish.

Wat een fantastische wandeldag!

Een hartelijk woord van dank aan alle vrijwilligers die deze activiteit mogelijk hebben gemaakt: de routebouwers, de voorlopers, de mensen op het startbureau en de wagenrusten, de mensen die die de pijlen ophangen en weer ophalen enz. Er wordt achter de schermen ongelooflijk veel werk verricht Dank hiervoor!!!

-Myriam van den Berg-